

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Kf.700.148/2024/4.

A felperes: (felperes neve)
(lakcím.)

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet
(jogtanácsos 1. neve) kamarai jogtanácsos
(cím.)

Az alperes: (X) Vármegyei Rendőr-főkapitányság
(székhely)

Az alperes képviselője: (jogtanácsos 2. neve) kamarai jogtanácsos

A per tárgya: illetménnyel kapcsolatos közszolgálati
jogviszonyból származó megbízási díj

A fellebbezéssel támadott (X)i Törvényszék

határozat: 1.K.701.130/2023/10.

A fellebbezést benyújtó fél: Alperes

1.K.701.130/2023/11.

Í t é l e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10 000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a 30 148 (harmincezer-száznegyvennyolc) forint másodfokú fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. július 1. és 2022. július 31. között (a továbbiakban: perbeli időszak) a (X) Megyei Rendőr-főkapitányság (Y) Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. Működési körzete (3 település neve) települések voltak.

[2] Az alperes körzeti megbízotti csoportot (a továbbiakban: KMB csoport) alakított ki, amely a fenti három település mellett magába foglalja (további 15 település neve) településeket.

[3] A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el körzeti megbízotti működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívül is járőri, járőrszolgálati, átkísérési, kísérőri beosztásba tartozó feladatokat, valamint rendezvénybiztosítást. Ilyen esetekben a Tevékenység Irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) közvetlen irányítása alatt állt. Ezen feladatellátások során más körzeti megbízotti feladatot nem tervezhetett be. A járőrszolgálatok idején rendszeresen, más járőrpárt nem osztottak be azonos illetékességi területre, így az összes felmerülő járőr feladatot a felperes látta el.

[4] A (Y) Rendőrkapitányság illetékességi területén a perbeli időszakban rendszeresített 23 főből átlagosan 5-6 fő hiányzott.

[5] A felperes 2023. június 12-én szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben a fenti szolgálatok ellentételezéseként a perbeli időtartamra az illetményalap 75 %-ának megfelelő mértékű megbízási díj megfizetését kérte.

[6] A panasznak az állomány illetékes parancsnok nem adott helyt, azt elbírálásra felterjesztette az alperes vezetőjéhez.

[7] Az alperes 2023. augusztus 11-én kézbesített határozatával a felperes szolgálati panaszát elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[8] A felperes keresetében a 2021. július 1. és 2022. július 31. közötti időtartam vonatkozásában mindösszesen bruttó 376 844 forint megbízási díj és ezen összeg után 2022. január 16. napjától járó késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

[9] Keresete jogalapjaként hivatkozott a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira, valamint (5) bekezdésére, továbbá a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 24. és 25. pontjaira.

[10] Hivatkozása szerint a felperes rendszeresen látott el beosztásához nem tartozó a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli, illetőleg a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati, átkísérési és kísézői feladatokat. A járőrszolgálat teljesítésekor a TIK közvetlen irányítása alatt állt, ezen esetekben körzeti megbízotti feladatot nem tervezhetett be. A járőrszolgálat idején rendszeresen előfordult, hogy más járőrpárt nem osztottak be azonos illetékességi területre, így a szolgálat során felmerülő járőrfeladatokat kizárólag a felperes látta el. Ennek feltehető indoka az volt, hogy a felperes szervezeti egységénél ideiglenesen megüresedett, betöltetlen vagy szolgálati beosztásában tartósan akadályozott személy helyettesítése volt szükséges, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján alapozza meg a megbízási díj iránti igényt.

[11] A KMB Szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) rendelkezéseinek összehasonlítása alapján hivatkozott arra, hogy a körzeti megbízott és járőr beosztás lényegesen eltérő feladatokkal rendelkezik. A KMB Szabályzat 24. pontjára hivatkozással előadta, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében és a járőrrel közösen. Ebből következően nem vehető igénybe a KMB csoport működési körzetén kívül és akkor sem, ha a járőrpár másik tagja nem járőr beosztású személy. E körben is hivatkozott a járőr hiányra.

[12] Előadta továbbá, hogy a KMB Szabályzat 25. pontja alapján a kísérőőri feladat tilalmazott feladat volt a körzeti megbízott számára.

[13] A munkaköri leírásban a hivatásos munkakörhöz (beosztáshoz) igazodó feladatokat lehetett meghatározni, az nem fedhet le több másik beosztást.

[14] A követelésösszecszerűsége körében a megbízási díj mértékét a perbeli időszak vonatkozásában, az illetményalap 75 %-ának megfelelő megbízási díjban kérte megállapítani, hivatkozván arra, hogy a felperes több különböző beosztás feladatait látta el, amelyek szolgálatteljesítési ideje jelentős részét kitették.

[15] Az alperes védírata a kereset elutasítására, a felperes perköltségben történő marasztalására irányult.

[16] Elsődleges védekezése szerint a megbízási díj iránti igény jogalapját, másodlagosan a jogalap mellett annak összecszerűségét vitatta. A megbízási díj mértékének legfeljebb az illetményalap 50 %-ában történő megállapítását kérte.

[17] Álláspontja szerint a felperes vonatkozásában a Hszt. 71. § (1) bekezdésében hivatkozott megbízási esetei nem állnak fenn. A felperes a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, amely a felperes részére nagyobb felelősséget, leterheltséget nem jelentett.

[18] Álláspontja szerint megbízási díjat a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 1. sz. BM rendelet) 35. § (4) bekezdése alapján a helyettesítők részére csak akkor kell fizetni, ha azok más munkakörbe tartozó feladatokat tartósan, azaz 30 napot meghaladó, egybefüggő időtartamon túl folyamatosan a helyettesített személy tényleges feladatkörében eljárva, ténylegesen jelentkező többletmunkával helyettesítik. A KMB Szabályzat 25. pontjára hivatkozással előadta, hogy az egyértelműen meghatározza azon feladatokat, amelyek ellátására körzeti megbízott nem osztható be, a felperes által ellátott feladatok azonban nem tartoznak ebbe a körbe. A KMB Szabályzat 26. pontja engedélyezte ideiglenes csapatszolgálati századba történő beosztását, míg a 27. pont alapján a körzeti megbízott távolléte esetén a működési körzetben a rendőri jelenlétet elsősorban KMB csoportból kijelölt körzeti megbízottal kell biztosítani. Ezen rendelkezések alapján a körzetek közötti átjárás megengedett volt. A KMB Szabályzat 37. pontjára utalással rámutatott, hogy a körzeti megbízott szolgálatteljesítési ideje legalább 70 %-ában kell közterületi tevékenység ellátására köteles.

[19] Nem vitatta, hogy a felperes rendszeresen más járőrpár nélkül látott el járőri feladatokat, azonban valódi többletmunkát jelentő, kizárólagosan járőri/járőrvezetői feladatok lényeges részét átfogó helyettesítésre nem került sor. A járőrszolgálatok ellátása sem többletfeladatot, sem többletszolgálatot, sem pedig többletterhet nem jelentett a felperes

számára. Magasabb felelősségi kör sem állapítható meg, amely a Hszt. 71. § szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozná. Utalt arra, hogy a KMB Szabályzat V. fejezetében a rendészeti feladatok átfedést mutatnak a Járőr Szolgálati Szabályzat III. és IV. fejezetében leírtakkal. Álláspontja szerint a körzeti megbízott közrendvédelmi, közterületi feladatai szinte azonosak a járőr közterületi tevékenységével.

[20] Utalt arra, hogy a felperes által hivatkozott átmeneti létszámhiány nem befolyásolta a Járőr Szabályzat 53., 54. pontjában írt előírásoknak való megfelelés.

[21] Vitatta, hogy a felperest a perbeli időszakban kísérorri feladatra vezényelték vagy beosztották volna. Amennyiben ilyen feladatot ellátott az csak saját önállóan kezdeményezett intézkedése során vált szükségessé.

[22] Vitatta továbbá, hogy a felperes esetében rendszeresen lett volna más beosztásába tartozó tevékenység ellátása.

[23] A megbízási díj összegszerű vitatása körében hivatkozott arra, hogy a felperes alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokat látott el, így a megbízási díj minimum összegétől eltérni indokolatlan. Előadta továbbá, hogy a járőr feladatok jelentős részét a KMB Csoport körzeten belül látta el, amelyre a KMB Szabályzat 15. pontja szerint lehetőség volt.

Az elsőfokú bíróság ítélete és jogi indokai

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 376 844 forintot, ezen összeg után 2012. január 16-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot, továbbá 18 842 forint perköltséget. Megállapította, hogy a felmerült eljárási illeték az állam terhén marad.

[25] Ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdésre, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 2. sz. BM rendelet) 10. § (1)-(2) és (4) bekezdésére, valamint a KMB Szabályzat 18., 21., 22., 24. és 25. pontjaira alapította.

[26] Rögzítette, hogy a felek között a tényállás nem volt vitatott, ezért a bíróságnak jogkérdésben kellett határoznia. Kifejtette, hogy a KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyhez a munkáltatónak igazodnia kell a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytábla rendszeresített és kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Utalt továbbá arra is, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a megbízási díj a felperest akkor

illeti meg, ha nem a kinevezés szerinti beosztáshoz kapcsolódó feladatkört látott el többletfeladatként. Nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelhető és külön ellentételezésre, megbízási díjra jogosít (Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.). A felperes által végzett járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a kinevezés szerinti beosztásához. Megállapította, hogy az alperes megsértette a vonatkozó előírásokat azzal is, hogy a felperest körzeti megbízotti működési területén kívül foglalkoztatta. Kifejtette továbbá, hogy a KMB Szabályzat 25. pontjában írtak ellenére rendelkezett akkor is, amikor igénybe vette a felperest kísérorri feladatokra. Utalt rá, hogy a körzeti megbízott csak eseti jelleggel vonható el feladataitól, kizárólag a KMB Szabályzatban megjelölt feladatokra. Ezen kívül pedig a megyei rendőrfőkapitány eseti írásos engedélye alapján legfeljebb egy hónapra. Rámutatott továbbá, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja szerint kizárólag járőrvezetőként osztható be közterületi szolgálatra másik járőrrel közösen és kizárólag a saját körzeti megbízotti körzetén belül. Nem bízható meg azonban olyan feladattal, amely az eredeti alaptevékenysége ellátásától elvonja.

[27] A fentiekre tekintettel megállapította, hogy nem tartozott a felperes szolgálati beosztásához az általa ellátott működési körzeten és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri és egyéb feladatok elvégzése. A felperes e feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoport működési körzeten kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el.

[28] A megbízási díj mértékének meghatározása során értékelte, hogy a felperes a munkaköri feladatain túl több különböző feladatot folyamatosan látott el, amely ellátott többletfeladat mennyiségére és folyamatoságára tekintettel a felperes által megjelölt illetményalap 75%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat arányban állónak értékelt, azt nem tekintette eltúlzottnak.

Az alperes fellebbezése a felperes ellenkérelme

[29] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését, valamint az 1. sz. BM rendelet 35. § (4) és (6)-(7) bekezdéseit.

[30] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, ám annak alapján téves jogértelmezésre jutott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vizsgálta a Hszt. 71. § (6) bekezdésében foglalt feltételek fennállását. Érvelése szerint jogszerűen alakította ki az a gyakorlatot, hogy megbízási díjat kizárólag azon időszakokra fizet a helyettesítők részére, amikor azok a más munkakörébe tartozó feladatokat tartósan, azaz a 30 napot meghaladó egybefüggő időtartamon túl, folyamatosan, a helyettesített személy tényleges feladatkörében eljárva látják el. A KMB Szabályzat 25. pontja tartalmazza azokat a feladatokat, amelyek ellátására a körzeti megbízott nem osztható be; a járőrözési feladatok nem tartoznak ezen munkaköri feladatok közé.

[31] A felperes vonatkozásában a Hszt. 71. § (1) bekezdésében hivatkozott megbízás esetei nem álltak fenn, mivel a felperes nem végzett a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatot; esetében sem magasabb felelősségi kör, sem többletteleher nem állapítható meg. A körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat túlnyomórészt a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett az adott napra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, amely a részére nagyobb felelősséget, leterheltséget nem jelentett, időtartama nem haladta meg a 30 napot. Összegezve hangsúlyozta, a járőr, járőrvezető és járőrparancsnoki munkaköri leírások túlnyomórésztben azonosak a körzeti megbízott munkaköri leírásával foglaltakkal, azok átfedést mutatnak. Ezt támasztja alá a KMB Szabályzat 37. pontja, amelynek értelmében a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési ideje legalább 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, valamint a 44. pontja, amely szerint a Járőr Szabályzat alapján kell végrehajtani a rendőri jelenlét biztosítását.

[32] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy számos pert indítottak hasonló tárgykörben, és a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert.

[33] A munkáltatónak az a joga, hogy őt a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását. A KMB Szabályzat 24. pontja szerint a körzeti megbízott járőr vezetőjeként láthat el közterületi szolgálatot, főszabályként a működési körzetében. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, körzeti megbízott és járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen.

[34] A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. melléklete alapján határozható meg, hogy az egyes beosztásokhoz milyen munkaköri feladatok társulhatnak; az alperes álláspontja ezzel nem egyeztethető össze, ahogyan a fokozott ellenőrzésre, különleges jogrendre történő hivatkozása sem fogadható el. Kiemelte, hogy az alperes a megbízási díj mértékét nem vitatta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[35] A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

[36] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékét nem vitatta, továbbá a megbízási díj jogalapjának vitatása körében eljárási jogszabálysértésre nem hivatkozott, kizárólag az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A jogorvoslati eljárás szabta keretek fenti között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta,

azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel – az indokolás kiegészítésével – a másodfokú bíróság is egyetértett.

[37] Az elsőfokú bíróság a marasztalás jogalapját – pontatlanul – megjelölve, a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire hivatkozott. Ugyanakkor ítéletének indokolásából egyértelműen kiolvasható, hogy kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti törvényi feltételek fennállását vizsgálta és állapította meg. Jogi indokolásának e hiányossága, a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésének részbeni sérelme a per érdemi eldöntésére nem hatott ki oly módon, hogy az a másodfokú eljárásban ne lett volna orvosolható. A másodfokú bíróság ennek megfelelően az ítélet indokolását kiegészíti azzal, hogy az ítéleti marasztalás jogalapja pontosan a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése.

[38] A felperes kereseti igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjaira is alapította. Az elsőfokú bíróság ítéletéből egyértelmű, hogy a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladat ellátását vizsgálta, az ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátását, illetve szolgálati beosztása ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítését nem állapította meg. Miután ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetkörre alapította, és a felperes kereseti igényét e szerint jogszerűnek találta, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételek fennállását vizsgálnia nem kellett. Indokolásában ugyan nem adott számot arról, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjai szerinti tényállások vizsgálatát mely okból mellőzte – amely ily módon ugyancsak a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütköző –, azonban ezen eljárási szabályszegés a per érdemi eldöntésére kihatással szintén nem volt, erre egyébként a peres felek maguk sem hivatkoztak.

[39] A fentiek szerint a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadtak, amely jogértelmezést azonban a Kúria a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében már elvégzett.

[40] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti. A munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphól eredően jogellenes az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak (Kfv.VII.39.525/2021/3.), ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként.

Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. A Kúria következetes gyakorlata értelmében, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[41] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására.

[42] A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, ám az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a csoportműködési körzetben ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB Szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén és csoportműködési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes a működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult.

[43] A felperest a peresített időszakban rendszeresen osztották be a körzeti megbízotti és csoportműködési körzeten kívül elvégzendő feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB Szabályzat 21. pont b)-c) alpontjai alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[44] A fent kifejtettekkel szemben megalapozatlanul hivatkozott az alperes az 1. sz. BM rendelet 35. § (4) és (6)-(7) bekezdéseiben foglaltakra, mivel egyrészt e rendelkezések keretében arra az esetre van szabályozás, ha többletfeladatellátás egybefüggő, előre láthatóan 30 napot meghaladó időtartamú helyettesítés miatt válik szükségessé, amelytől bár különbözik a nem egybefüggő, nem előre látható, és esetleg nem meghatározható időtartamú helyettesítés miatti feladatellátás, azonban az ettől függetlenül – ha rendszeresen történik – a Hszt. 71. § (1)-(2) bekezdései alapján ugyanúgy díjazásra jogosít, nem is szólva a nem helyettesítés alapján történő esetleges többletfeladatellátás perbeli esetéről [Hszt. 71. § (1)

bekezdés c) pont]. A kérdéses rendelkezések tehát arra az esetre vonatkoznak, amelynél az előbb említett feltételek fennállnak. Másrészt az a tény, hogy az alperes az adott feladatellátást nem tekinti a hivatkozott rendelkezések körébe tartozónak, nem jelent jogi kötöttséget az ilyen igények megítélésénél, hiszen a perbeli ügyben is éppen az a jogvita tárgya, hogy az alperes jogszerűen járt-e el, amikor a felperes részére nem állapított meg megbízási díjat.

[45] Az 1. sz. BM rendelet 35. § (6) bekezdésében foglalt – a megbízási díj mértéke körében releváns – rendelkezés megsértésével összefüggésben az alperes a megbízási díj mértékére vonatkozóan jogi érvelést a fellebbezésében egyáltalán nem adott elő. A jogszabályhely megjelölése nem értelmezhető az igény általa hangsúlyozott, jogalap körében történő vitatása során. Ezen jogszabálysértés ezért a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a fellebbezési eljárásban nem volt vizsgálható.

[46] Tekintettel továbbá arra, hogy a jelen perben a megbízási díjfizetési kötelezettség nem a Hszt. 71. § (1) bekezdés b), hanem a c) pontján alapult, az 1. sz. BM rendelet 35. § (7) bekezdésben szereplő rendelkezés a jogvita eldöntése szempontjából irrelevánsnak minősült.

[47] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[48] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[49] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes fellebbezési eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2), (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Az ítéltábla a perköltség meghatározása során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a kifejtett kamarai jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak ítélte.

[50] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott összegű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99.§ (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[51] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[52] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Szeged, 2025. március 20.

Dr. Bálint Attila s.k. Dr. Telegdy Gergely s.k. Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró